

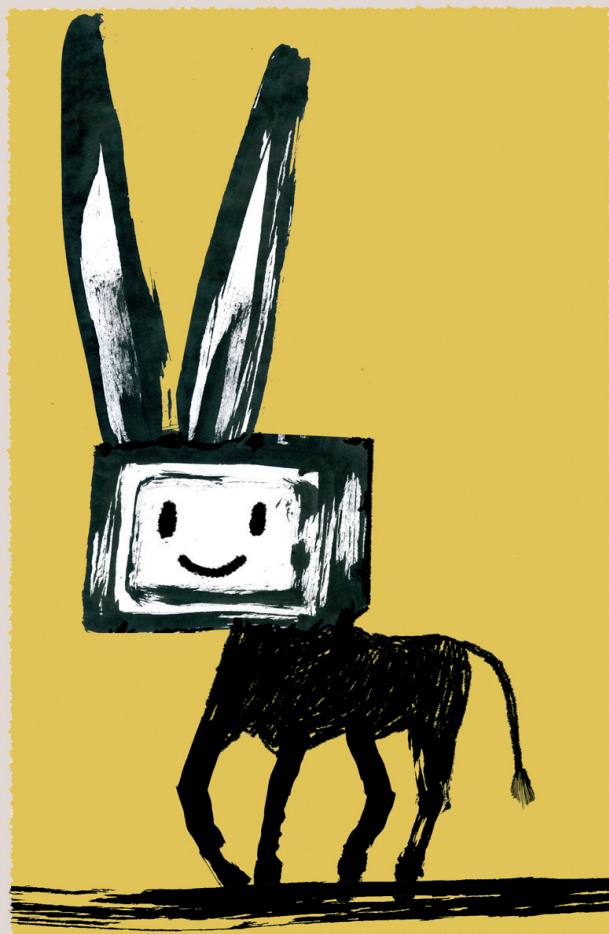
El desencís de la tele local

Les televisions locals s'han acabat convertint en un desencís econòmic, periodístic, publicitari i comunicatiu. Durant anys i panys d'alegalitat, sempre semblava que aquestes empreses estaven a un pas de la professionalització, de la rendibilitat, de la dignificació dels continguts. Moltes han anat canviant de mans a mesura que els mecenes de torn es cansaven del seu joguet particular i s'adonaven que les empreses audiovisuals eren una màquina d'enterrar diners. La travessia del desert ha estat llarga, i un cop una llei s'ha decidit a ordenar i repartir el pastís audiovisual, les porcions han resultat esquifides per a uns, excessives per a uns altres, i amb criteris mancats de flexibilitat i realisme. Sembla que la majoria dels consorcis creats per explotar els canals públics quedaran en projecte i que el mapa audiovisual que ha dibuixat el Consell de l'Audiovisual serà paper mullat davant la tossuda realitat.

Que Televisió de Girona s'hagi fet càrrec de la gestió de continguts del Canal Nord evidencia la poca visió de la reglamentació televisiva institucional. Si dues de les empreses televisives més potents de la demarcació s'han hagut d'unir (en la gestió de continguts, diuen) per buscar la rendibilitat, és evident que serà molt complicat (per no dir impossible) que els dos canals més que es preveuen a l'Alt Empordà i els dos més del Gironès i el Pla de l'Estany arribin mai a emetre: com que alguns d'aquests canals han de ser públics (a partir dels consorcis

Una televisió universitària?

La dinamització de la televisió local a les comarques gironines podria passar per la col·laboració amb els centres universitaris relacionats amb la creació audiovisual. Els estudis de grau de publicitat i relacions públiques o l'Escola de Realització Audiovisual i Multimèdia (ERAM) podrien establir convenis per dotar de continguts audiovisuals les televisions i convertir-les en centres de les pràctiques dels seus alumnes. Tampoc no seria desenraonat que alguna de les llicències vacants la gestions la mateixa Universitat de Girona i la convertís en l'aparador de la creativitat dels seus alumnes i professors.

MARC VICENS

dels ajuntaments), l'aventura televisiva municipal esdevindria un malbaratament de recursos públics. A més, ¿quina necessitat tenen alguns ajuntaments de posar en marxa una televisió pública si ja controlen els continguts de les privades, les subvencionen, i els polítics locals hi són convidats amb gran assiduitat?

Ara ja sabem que els beneficis econòmics de les teles locals són minsos i que si alguna aconsegueix professionalitzar-se mínimament és perquè els seus treballadors acaben fent tots els papers de l'auca. Els continguts de les televisions locals constitueixen un altre dels grans desencís: d'acord que ja s'han superat els temps patètics en què s'aconseguien diners oferint la pantalla a tarotistes desaprensus o usant l'esquer de la pornografia, i és veritat que els informatius han guanyat en solvència i tenen un *look* més professional, però estan molt lluny d'assolir la independència o la credibilitat que (cada vegada menys) atorguem a altres mitjans.